

Tussen cocon en verbeelding

Geliefd mens,

Misschien heb je weleens van Maria Sibylla Merian gehoord. Ze werd geboren in 1647 in Frankfurt en stierf in 1717 in Amsterdam. Merian was kunstenaar, wetenschapper en ondernemer. Ze kweekte insecten in potten en dozen, volgde hun ontwikkeling en tekende elke fase. In haar eerste grote werk over rupsen bracht ze als een van de eersten de volledige metamorfose in beeld: rups, pop en vlinder samen op één blad, midden in hun natuurlijke omgeving. Daarmee weerlegde ze het toen gangbare idee dat insecten zomaar uit modder ontstonden. En ze liet zien dat verandering een proces is.

Haar kracht lag in haar aandachtige manier van kijken. Ze zag hoe de nerven van een blad liepen, hoe een kikkervisje langzaam poten kreeg en hoe een vlinder zijn vleugels ontvouwde. Wat ze waarnam, werkte ze zorgvuldig uit in haar tekeningen. Haar nieuwsgierigheid bracht haar in 1699 samen met haar dochter zelfs naar Suriname¹. Stel je eens voor dat jij in die tijd leefde en als vrouw zo'n verre reis ondernam...

Ook wij kunnen net als Merian leren kijken naar verandering. Met aandacht, voor het proces, voor de details. Met verwondering over wat er mogelijk is en waar we zelf nooit aan hadden gedacht. Met de kracht van verbeelding om met kleuren, vormen, woorden uitdrukking te geven aan wat we zien gebeuren. Dat kan van buitenaf, maar ook van binnenuit, zoals Bette Westera dichtte.

Cocon

*Wat keek ik uit
naar het moment
van vlinder zijn,
van vrij zijn en van vliegen
van met paarse dagpauwogen
alles van de wereld zien.*

*Eenmaal vogelvrije vlinder
vliegt de wereld mij zo aan
dat ik het liefst terug zou kruipen
in mijn donkere cocon.
Dat veilige omhulsel
dat mijn rupsenlijf omspon.*

In dit gedicht wordt voelbaar hoe verandering kan zijn. Waar eerst verlangen was naar vrijheid, blijkt diezelfde vrijheid ook overweldigend. De wereld komt met volle kracht op ons af. Wat van een afstand zo mooi en licht lijkt, kan van binnenuit spannend en onzeker voelen. Herken je dit? Welke beelden en ervaringen komen er bij jouzelf op?

Misschien herken je iets van dat verlangen om te groeien en tegelijkertijd de behoefte voelen aan veiligheid. Dat beide naast elkaar bestaan. Dat verandering tijd vraagt, ruimte en voldoende warmte om je vleugels te kunnen en durven uitslaan. Vanuit onze eigen ervaring kunnen we ook proberen ons voor te stellen hoe dit proces voor een ander kan zijn. Van iemand die anders is. Wat vraagt het van mij om daarvoor open te staan? Welke ruimte maak ik voor andere gedachten en gevoelens dan die ik al ken?

Met alle geestelijk verzorgers die erbij kunnen zijn, gaan we op zaterdag 18 april aan de slag met verbeeldingskracht.² Om in het ons gegeven leven en de gegeven omstandigheden die licht, hoopvol, zwaar en uitzichtloos kunnen zijn, ruimte te ontdekken en op zoek te gaan of er andere perspectieven mogelijk zijn.

Want wanneer we met tijd en aandacht aanwezig durven zijn in ons eigen leven, in vertrouwen meebewegen met wat zich in ons wil ontvouwen en de ander die ruimte ook toewensen en geven, kan de schepping in haar mooiste vorm tot uiting komen.³

Met een hartelijke groet, graag uw zuster,
Nanda Ziere

We gedenken hen die ons zijn voorgegaan

¹ *Metamorphosis insectorum Surinamensium*

² Deze zaterdag zijn daarnaast ook alle broeders en zusters die op sleutelposities werken uitgenodigd.

De brochures zijn te vinden op: <https://vindplaats.apgen.nl/communities/geestelijke-verzorging/geestelijke-zorg/>

³ Met dank overgenomen uit Weekbrief nummer 12, 2026